

тогазъ това не е ли униженіе за Бога, не е ли прѣстѣлніе достойно за най тежко паказаніе? При всичко-то несъобразно отношеніе на царя и пріятели-тѣ му съ Бога и неговы-тѣ угодници, кой прави така щото въ присъствіе-то на царя да ся моли и да иска помошь не отъ него, но отъ други отъ страшнѣ? но ето това правять въ отношеніе къмъ Бога и още ся мыслятъ че не само не съ-
срѣшаватъ но и угодяватъ Богу. Но голъмъ
етъ тѣзи измамъ може ли да бѫде? И коо-
доказателство имамъ ный че святіи-тѣ мо-
жатъ да чуїтъ молбы-тѣ ни като имъ ся мо-
лимъ? — Никое. Освѣнь, ако има пѣкои да мы-
слятъ че Богъ съобщаза на святіи-тѣ молитвы-
тѣ ни, но тогазъ излѣзва че пый ся молимъ
на святіи-тѣ чрѣзъ Бога, то есть правимъ
Бога посрѣдникъ между насъ и святіи-тѣ, но
и това не е ли униженіе и безчестіе за Бога?

Петъ, Моленіе-то на святіи-тѣ е възбране-
ио въ Св. Писаніе. “Господу Богу твоему що-
ся поклонишь, и само нему ще послужишь.
(Маг. 4; 10. Исх. 20; 4, 5.) Когато Петъ
влѣзе въ Корнилевъ-тѣ кѣщѣ, Корнилій пади-
ла позѣ-тѣ му таму ся поклони, а Петъ го-
вдигиѣ и рече: Стаци; защото и азъ съмъ че-
ловѣкъ.” (Дьяп. 10; 25, 26). Това не бѣше
религіозно поклоненіе. Корнилій искаше са-
мо да покаже почетъ па Петра. Петъ бѣше
много по на высокъ чинъ отъ Корнилія, по
пакъ му не позволи даже да ся поклони прѣдъ
него защото бѣше поклоненіе на человѣкъ.
Проче и всички-тѣ святіи не сѫ ли человѣци?